

Saskia Oosterbaan-Lodder heeft een groot deel van haar opleiding tot **kinderarts** gevolgd, en daarna 10 jaar als arts gewerkt in de publieke gezondheidszorg voor kinderen. Sinds 2009 is zij werkzaam als **arts-docent** op de afdelingen gynaecologie, verloskunde en kindergeneeskunde binnen het **OLVG** in Amsterdam. Vanuit haar passie voor samenwerking in de zorg is zij daar tevens de **coördinator van de InterProfessionele Educatie (IPE)**. Haar persoonlijke ervaringen als arts, moeder, dochter en docent motiveerden haar om de gezondheidszorg en het medisch onderwijs minder versnipperd en meer interprofessioneel te maken.

Belangrijkste bevindingen van haar PhD

In haar proefschrift, getiteld *"Optimizing teaching, learning and care within interprofessional training units on hospital wards"*, onderzocht Saskia hoe onderwijs en zorg binnen interprofessionele leerwerkplekken (IPE-units) op een kraamafdeling kunnen worden geoptimaliseerd en de samenwerking tussen studenten, docenten en patiënten kunnen verbeteren.

De belangrijkste conclusies zijn:

- **Groei van Interprofessionele Identiteit:** Een stage van slechts één week op een ITU zorgt al voor een significante toename van de **interprofessionele identiteit** bij studenten geneeskunde, verloskunde en verpleegkunde. Ze leren zichzelf niet alleen als professional in hun eigen vakgebied te zien, maar ook als essentieel onderdeel van een samenwerkend team.
- **Emoties als motor voor leren:** Studenten ervaren tijdens interprofessionele interacties veel verschillende emoties, zoals enthousiasme maar ook onzekerheid of spanning. Het is essentieel dat docenten deze emoties herkennen en bespreekbaar maken, omdat reflectie hierop cruciaal is voor diepgaand leren en het doorbreken van professionele stereotypen.
- **Het belang van patiëntvertrouwen:** Voor patiënten en hun partners is **vertrouwen in het studententeam** de belangrijkste voorwaarde om interprofessionele zorg te accepteren. Studenten bouwen dit vertrouwen op door zelfverzekerd op te treden, transparant te zijn over hun beperkingen en oprechte aandacht te tonen voor de behoeften van de patiënt. Patiënten zijn geen passieve ontvangers van zorg, maar actief binnen het leerlandschap doordat ze studenten kunnen laten inzien waar het in de klinische zorg werkelijk om draait.

- **Gemotiveerde docenten zijn de sleutel:** De motivatie van docenten (tutors) wordt versterkt wanneer zij zich **gewaardeerd en effectief** voelen in hun rol. Goede organisatorische ondersteuning en mogelijkheden voor professionele ontwikkeling zijn noodzakelijk om hun enthousiasme voor interprofessioneel onderwijs vast te houden.

Kortom: Het proefschrift van Saskia Oosterbaan laat zien dat een interprofessionele leerwerkplek een krachtige leeromgeving is die, mits goed begeleid, leidt tot zorgprofessionals die beter kunnen samenwerken met oog voor de mens achter de patiënt.